

The Year of Three

Ferdinando Frega

GILLETTE: HET JAAR VAN DE DRIE — AKTE 3

Het moment komt om de dossiers door te nemen en te beslissen wie er onder de nieuwe handelsagenten wordt bevorderd. Terwijl iedereen zich haast om mappen te pakken, neem ik er maar vier en begin te lezen.

Er stond niet veel in — eerder een los dagboek dan echte referenties. Maar dit was Italië, en dat was prima.

Ik bleef hangen bij een paar verhalen die het vertellen waard zijn.

De eerste was meneer Carta, die beweerde een mandaat te hebben van een bedrijf dat wc-papier maakte, en die een nieuwe manier had bedacht om het te verkopen. Hij stapte binnen bij klanten die al trouw waren aan de grote merken, en als hij aan de beurt was, kwam hij met zijn zin: wc-papier verkopen is makkelijk — je moet alleen weten waar de kont is en waar de wc is.

Dan zei hij: dit is de kont, dat is de wc, neemt u het papier? Iedereen lachte.

Ik werd overrompeld. Ik moest hem wel bevorderen, onder het gelach van iedereen.

Daarna kwam meneer Prinzi Giovanni, die — per vrachtwagen — zelfgemaakt bleekmiddel verkocht, gebrouwen in een rivier bij Cosenza samen met zijn schoonvader, zonder vergunning, zonder enige regelgeving. Hij vulde tanks met rivierwater, deed er oplosmiddel bij, en dat was het product. Daarna stapte hij in pak en das levensmiddelenwinkels binnen, voor de geloofwaardigheid, en kondigde aan:

Goedemorgen, mevrouw, ik ben PRINZVANNI van PRINZVANNI & COMPANY, een multinational die wereldwijd NATRIUMHYPOCHLORIET verkoopt tegen een prachtige prijs — mag ik u een monster achterlaten?

De geschrokken winkelierster vroeg dan: pardon, wat is dat voor product?

En hij antwoordde: BLEEKWATER.

Ook hij werd bevorderd.

Er zijn drieëndertig jaar voorbijgegaan, en ik vraag me nog altijd af hoe goed deze twee verkopers eigenlijk waren — vooral de tweede, die op de een of andere manier ook mijn moeder, mevrouw Gillette, voor zich wist te winnen.

Ferdinando